

[Overgaard Nielsen.]

demokrati. Den omkostningsbestemte husleje skulle efter forslaget bl. a. omfatte 12½ pct. til udvendig vedligeholdelse, og beboerdemokratiet indebærer jo, at lejerne kan forlange, at dette beløb bruges bl. a. til bedre isolering og dermed nedbringelse af boligudgifterne ved mindre varmeudgifter.

Det radikale venstre afviser ikke, at lejerne i de urimeligt dyre udlejningsejendomme skal hjælpes, men man kan vel ikke forlange, at stigninger bl. a. på grund af højere oliepriser skal samfundet til enhver tid være med til at afhjælpe.

Hvad jeg her har sagt, gælder først og fremmest udlejningsejendomme. Med hensyn til forslaget om lån til varmeisolering kan det vel også ses på den baggrund, at en effektiv varmeisolering, sådan som det allerede er blevet nævnt, skulle nedsætte udgifterne til opvarmning ganske betydeligt og arbejdet derved bære lønnen i sig selv. Den husejer, der erkender dette — og det er jo et spørgsmål om oplysningsarbejde eller, for at bruge et stærkere ord, propagandaarbejde — vil nok også selv kunne klare problemet og være villig til at ofre, hvad det koster, men også her må man vurdere, hvem der har behov for hjælp og hvem ikke.

Men jeg vil gerne gentage, at jeg synes ikke, det kan være statens opgave ukritisk til enhver tid at træde hjælpende til over for alle. Der må være andre og mere effektive metoder til at spare ressourcer, og jeg understreger, at de sociale problemer i forbindelse med disse forslag bør vi kunne klare på anden måde. Men det radikale venstre vil gerne og imødekommende drøfte disse problemer i udvalget.

Bendix (KF):

Det skal straks anerkendes, at der her er tale om en samlet pakke, hvoraf disse to forslag kun udgør en del, men det er vores opfattelse, at den samlede pakke hviler på en forkert filosofi, nemlig den filosofi, at vi ved at yde hinanden kompensation blot kan afvise og afværge de udefra kommende virkninger, virkningerne af energikrisen. Ved at følge den filosofi, som forslagsstillerne har givet udtryk for igennem den række af forslag, de har fremsat, vil de, så vidt vi kan skønne, blot opnå, at vi ved indre foranstaltninger sikrer, at vi fortsat kan fastholde

et forbrug af samme størrelsesorden som tidligere med det resultat, at vi vil grave os yderligere ned i de betalingsbalancevanskeligheder, som igennem så mange år har redet dette land som en mare.

Jeg anerkender fuldt ud, at det problemkompleks, som forslagsstillerne i øvrigt har taget fat på med deres forslag, naturligvis er et betydningsfuldt problemkompleks, som vi også vil komme til at arbejde overordentlig intensivt med i dette folketing. Den første lejlighed, vi får til en mere samlet drøftelse af konsekvenserne af energikrisen, den såkaldte energikrise, bliver vel nok den energipolitiske debat, som vi i løbet af kort tid skal have her i huset, hvor alle aspekter af energiproblematikken vil blive sat under debat.

De samlede samfundsøkonomiske konsekvenser af det, der her er foreslået, er det, der først og fremmest får os til at afvise de forslag, der her er fremsat, sådan som de foregående ordførere også har gjort det.

Jeg skal en lille smule mere specificeret sige et par enkelte bemærkninger om de to forslag. I lovforslaget om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene er der jo, som allerede flere har været inde på, to fløje, idet det først og fremmest har et forslag om, at de husleje forhøjelser, der skal finde sted pr. 1. april 1974, skal bortfalde. Det kan vi ikke tilslutte os af grunde, som også tidligere ordførere har været inde på. Men jeg vil godt føje til, at en diskussion om dette spørgsmål om huslejeudviklingen og dermed også om den sidste rate af husleje-forhøjelserne naturligt hører hjemme i den samlede boligpolitiske diskussion. Jeg finder ikke, det er særlig rimeligt at rive det ud af den naturlige sammenhæng, hvori det hører hjemme.

Jeg opfatter i og for sig heller ikke forslaget decideret som et forsøg på at rive det ud af sin sammenhæng, det skal jeg med det samme anerkende, men jeg vil så til gengæld modsætningsvis slå fast, at jeg føler behov for at understrege, at en nærmere diskussion af denne tanke om at lade den sidste husleje-forhøjelse bortfalde under alle omstændigheder hører hjemme i den samlede boligpolitiske diskussion.

Den anden halvdel af forslaget går altså ud på, at det beløb, som er blevet bundet fra husejernes side i investeringsfonden, skal henfalde til staten for 50 pct.s vedkom-